श्रीमद् भगवद् गीता Śrīmad Bhaga-vad Gī-tā
Chapter 3 Verses 1 - 21

ॐ हरिः ॐ	om hariḥ om
श्री गुरुभ्यो नमः	śrī gu-ru-bhyo na-maḥ
हरिः ॐ	hariḥ om
ॐ श्री कृष्णपरमात्मने नमः	om śrī kṛṣ-ṇa-pa-ra-māt-ma-ne namaḥ
श्रीमद् भगवद् गीता	śrīmad bha-ga-vad gī-tā
अथ तृतीयोऽध्यायः।	a-tha tṛ-tī-yo'dhyā-yaḥ ǀ
कर्मयोगः।	kar-ma-yo-gaḥ ǀ

अर्जुन उवाच।	arjuna u-vā-ca ǀ
ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते	jyā-ya-sī cet-kar-ma-ṇas-te
मता बुद्धिर्जनार्दन।	ma-tā bud-dhir-ja-nār-da-na ǀ
तत्किं कर्मणि घोरे मां	tat-kiṁ kar-ma-ṇi gho-re māṁ
नियोजयसि केशव॥ ३-१॥	ni-yo-ja-ya-si ke-śa-va ǀǀ 3-1ǀǀ

व्यामिश्रेणेव वाक्येन	vyā-mi-śre-ṇe-va vāk-ye-na
बुद्धिं मोहयसीव मे ।	bud-dhiṁ mo-ha-ya-sī-va me ।
तदेकं वद निश्चित्य	ta-de-kaṁ va-da niś-cit-ya
येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम् ॥ ३-२ ॥	ye-na śre-yo'ham-āp-nu-yām ।। 3-2।।
श्रीभगवानुवाच ।	śrī bha-ga-vān-u-vā-ca ।
लोकेऽस्मिन् द्विविधा निष्ठा	lo-ke's-min dvi-vi-dhā niṣ-ṭhā
पुरा प्रोक्ता मयानघ ।	pu-rā prok-tā ma-yā-na-gha ।
ज्ञानयोगेन साङ्ख्यानां	jñā-na-yo-ge-na sāṅ-khyā-nāṁ
कर्मयोगेन योगिनाम् ॥ ३-३ ॥	kar-ma-yo-ge-na yo-gi-nām ।। 3-3।।
न कर्मणामनारम्भात्	na kar-ma-ṇām-anā-ram-bhāt
नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुते ।	naiṣ-karm-yaṁ pu-ru-ṣo'ś-nu-te ।
न च संन्यसनादेव	na ca san-nya-sa-nā-de-va

सिद्धिं समधिगच्छति ॥ ३-४ ॥	sid-dhiṁ sa-ma-dhi-gac-cha-ti ꠰꠰ 3-4꠰꠰
न हि कश्चित्क्षणमपि	na hi kaś-cit-kṣa-ṇam-api
जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ।	jā-tu tiṣ-ṭhat-ya-kar-ma-kṛt ꠰
कार्यते ह्यवशः कर्म	kār-ya-te hya-va-śaḥ kar-ma
सर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ॥ ३-५ ॥	sar-vaḥ pra-kṛ-ti-jair-gu-ṇaiḥ ꠰꠰ 3-5꠰꠰
कर्मेन्द्रियाणि संयम्य	kar-men-dri-yā-ṇi saṁ-yam-ya
य आस्ते मनसा स्मरन् ।	ya ā-ste ma-na-sā sma-ran ꠰
इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा	in-dri-yār-thān-vi-mū-ḍhāt-mā
मिथ्याचारस्स उच्यते ॥ ३-६ ॥	mith-yā-cā-ras-sa uc-ya-te ꠰꠰ 3-6꠰꠰
यस्त्विन्द्रियाणि मनसा	yas-tvin-dri-yā-ṇi ma-na-sā
नियम्यारभतेऽर्जुन ।	ni-yam-yā-ra-bha-te'r-ju-na ꠰

कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगम्	kar-men-dri-yaiḥ kar-ma-yo-gam
असक्तस्स विशिष्यते ॥ ३-७ ॥	a-sak-tas-sa vi-śiṣ-ya-te || 3-7||
नियतं कुरु कर्म त्वं	ni-ya-taṁ ku-ru kar-ma tvaṁ
कर्म ज्यायो ह्यकर्मणः ।	kar-ma jyā-yo hya-kar-ma-ṇaḥ |
शरीरयात्रापि च ते	śa-rī-ra-yā-trā-pi ca te
न प्रसिद्ध्येदकर्मणः ॥ ३-८ ॥	na pra-sid-dhye-da-kar-ma-ṇaḥ || 3-8||
यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्र	ya-jñār-thāt-kar-ma-ṇo'n-yat-ra
लोकोऽयं कर्मबन्धनः ।	lo-ko-'yaṁ kar-ma-ban-dha-naḥ |
तदर्थं कर्म कौन्तेय	ta-dar-thaṁ kar-ma kaun-te-ya
मुक्तसङ्गस्समाचर ॥ ३-९ ॥	muk-ta-saṅ-gas-sa-mā-ca-ra || 3-9||

सहयज्ञाः प्रजास्सृष्ट्वा	sa-ha-ya-jñāḥ pra-jās-sṛṣṭ-vā
पुरोवाच प्रजापतिः ।	pu-ro-vā-ca pra-jā-pa-tiḥ ।
अनेन प्रसविष्यध्वम्	a-ne-na pra-sa-viṣ-yadh-vam
एष वोऽस्त्विष्टकामधुक् ॥ ३-१० ॥	eṣa vo's-tviṣ-ṭa-kā-ma-dhuk ।। 3-10।।
देवान्भावयतानेन	de-vān-bhā-va-ya-tā-ne-na
ते देवा भावयन्तु वः ।	te de-vā bhā-va-yan-tu vaḥ ।
परस्परं भावयन्तः	pa-ras-pa-raṁ bhā-va-yan-taḥ
श्रेयः परमवाप्स्यथ ॥ ३-११ ॥	śre-yaḥ pa-ra-ma-vāps-ya-tha ।। 3-11।।
इष्टान्भोगान्हि वो देवाः	iṣ-ṭān-bho-gān-hi vo de-vāḥ
दास्यन्ते यज्ञभाविताः ।	dās-yan-te ya-jña-bhā-vi-tāḥ ।
तैर्दत्तानप्रदायैभ्यः	tair-dat-tā-na-pra-dā-yai-bhyaḥ

यो भुङ्क्ते स्तेन एव सः ॥ ३-१२ ॥ yo bhuṅk-te ste-na e-va saḥ || 3-12||

यज्ञशिष्टाशिनस्सन्तः ya-jña-śiṣ-ṭā-śi-nas-san-taḥ

मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषैः । muc-yan-te sar-va-kil-bi-ṣaiḥ |

भुञ्जते ते त्वघं पापाः bhuñ-ja-te te tva-ghaṁ pā-pāḥ

ये पचन्त्यात्मकारणात् ॥ ३-१३ ॥ ye pa-can-tyāt-ma-kā-ra-ṇāt || 3-13||

अन्नाद्भवन्ति भूतानि an-nād-bha-van-ti bhū-tā-ni

पर्जन्यादन्नसम्भवः । par-jan-yād-an-na-sam-bha-vaḥ |

यज्ञाद्भवति पर्जन्यः ya-jñād-bha-va-ti par-jan-yaḥ

यज्ञः कर्मसमुद्भवः ॥ ३-१४ ॥ ya-jñaḥ kar-ma-sa-mud-bha-vaḥ || 3-14||

कर्म ब्रह्मोद्भवं विद्धि kar-ma brah-mod-bha-vaṁ viddhi

ब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ।	brah-māk-ṣa-ra-sa-mud-bha-vam ǀ
तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म	tas-māt-sar-va-ga-taṁ brah-ma
नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम् ॥ ३-१५ ॥	nit-yaṁ ya-jñe pra-tiṣ-ṭhi-tam ǀǀ 3-15ǀǀ
एवं प्रवर्तितं चक्रं	e-vaṁ pra-var-ti-taṁ cak-raṁ
नानुवर्तयतीह यः ।	nā-nu-var-ta-ya-tī-ha yaḥ ǀ
अघायुरिन्द्रियारामः	a-ghā-yu-rin-dri-yā-rā-maḥ
मोघं पार्थ स जीवति ॥ ३-१६ ॥	mo-ghaṁ pār-tha sa jī-va-ti ǀǀ 3-16ǀǀ
यस्त्वात्मरतिरेव स्यात्	yas-tvāt-ma-ra-ti-re-va syāt
आत्मतृप्तश्च मानवः ।	ātma-tṛp-taś-ca mā-na-vaḥ ǀ
आत्मन्येव च सन्तुष्टः	ātman-ye-va ca san-tuṣ-ṭaḥ

तस्य कार्यं न विद्यते ॥ ३-१७ ॥	tas-ya kār-yaṁ na vid-ya-te || 3-17||
नैव तस्य कृतेनार्थः	nai-va tas-ya kṛ-te-nār-thaḥ
नाकृतेनेह कश्चन ।	nā-kṛ-te-ne-ha kaś-ca-na |
न चास्य सर्वभूतेषु	na cās-ya sar-va-bhū-te-ṣu
कश्चिदर्थव्यपाश्रयः ॥ ३-१८ ॥	kaś-cid-ar-tha-vya-pā-śra-yaḥ || 3-18||
तस्मादसक्तस्सततं	tas-mād-a-sak-tas-sa-ta-taṁ
कार्यं कर्म समाचर ।	kār-yaṁ kar-ma sa-mā-ca-ra |
असक्तो ह्याचरन्कर्म	a-sak-to hyā-ca-ran-kar-ma
परमाप्नोति पूरुषः ॥ ३-१९ ॥	pa-ra-māp-no-ti pū-ru-ṣaḥ || 3-19||
कर्मणैव हि संसिद्धिम्	kar-ma-ṇai-va hi saṁ-sid-dhim

आस्थिता जनकादयः ।	ās-thi-tā ja-na-kā-da-yaḥ ǀ
लोकसंग्रहमेवापि	lo-ka-saṅ-gra-ham-e-vā-pi
सम्पश्यन्कर्तुमर्हसि ॥ ३-२० ॥	sam-paś-yan-kar-tum-ar-ha-si ǀǀ 3-20ǀǀ

Sri Gurudev, Swami Chinmayananda, guidance was that this verse be recited three times

यद्यदाचरति श्रेष्ठः	yad-ya-dā-ca-ra-ti śreṣ-ṭhaḥ
तत्तदेवेतरो जनः ।	tat-tad-e-ve-ta-ro ja-naḥ ǀ
स यत्प्रमाणं कुरुते	sa yat-pra-mā-ṇaṁ ku-ru-te
लोकस्तदनुवर्तते ॥ ३-२१ ॥	lo-kas-ta-da-nu-var-ta-te ǀǀ 3-21 ǀǀ

Sri Gurudev, Swami Chinmayananda, guidance was that this verse be recited three times

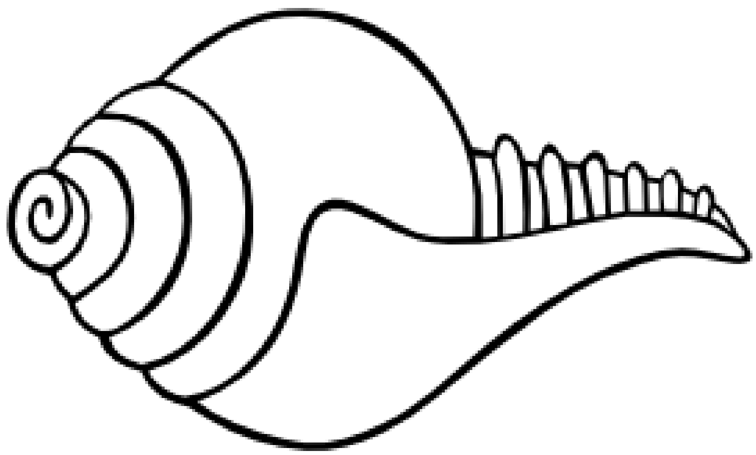

ॐ तत्सत्	om tat-sat
इति श्रीमद्भगवद्गीतासु	iti śrīmad-bhaga-vad-gī-tā-su
उपनिषत्सु	upa-ni-ṣat-su
ब्रह्मविद्यायां	brahma-vid-yā-yāṁ
योगशास्त्रे	yoga-śās-tre
श्रीकृष्णार्जुनसंवादे	śrī-kṛṣ-ṇār-juna-saṁ-vā-de
कर्म योगो नाम	karma yo-go nā-ma
तृतीयोऽध्यायः।	tṛ-tī-yo'dhyā-yaḥ ǀ
ॐ हरिःॐ	om hariḥ om
श्री गुरुभ्यो नमः	śrī guru-bhyo namaḥ
हरिः ॐ	hariḥ om

सर्वधर्मान्परित्यज्य	sar-va-dhar-mān-pari-tyaj-ya
मामेकं शरणं व्रज।	mām-ekaṁ śara-ṇaṁ vra-ja ǀ
अहं त्वा सर्वपापेभ्यः	ahaṁ tvā sar-va-pā-pebh-yaḥ

मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥ १८-६६ ॥ mokṣa-yiṣ-yā-mi mā śu-caḥ || 18-66||